

съ предлогъ ѿ; както: Книга читаетса миою или ѿ мене, писмо пишется тобою или ѿ тебе; пѣснь поется Петромъ или ѿ Петра.

Кога дѣйствителный-а глаголъ ся превраща въ име свидетелено, тога дополнителено-то име ся превраща въ родителенъ опредѣлителенъ; както: Читало книга=чтение книги, пишъ писмо, писалъ письма, пою пѣснь, пѣхъ пѣсни. строю домъ, строеніе дома.

Во винителный падежъ ся полага и име-то, що показва временно растояніе: както: трѣ лѣта дѣнь и нощь не преста-льхъ учѧ, вскъ дѣнь пишъ, всю нощь рабо-таю, четвѣрте лѣта прекиша тъ.

Творителный падежъ.

Во творителный падежъ ся поставля-ва:

1. Предметъ-а дѣйствующій (на во-просъ кѣмъ?) кога, както казахме по горѣ, глаголь-а дѣйствителный ся превраща въ страдательный. Както: книга читается миою, дѣмъ построены (ѣсть) Петромъ, добрый человѣкъ почитается всѣми.

2. При глаголи-те на вси-те други залози (на вопросъ кѣмъ? чѣмъ?) кога име-то на